

АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР
СУЧАСНОЇ ГУМАНІТАРИСТИКИ

ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

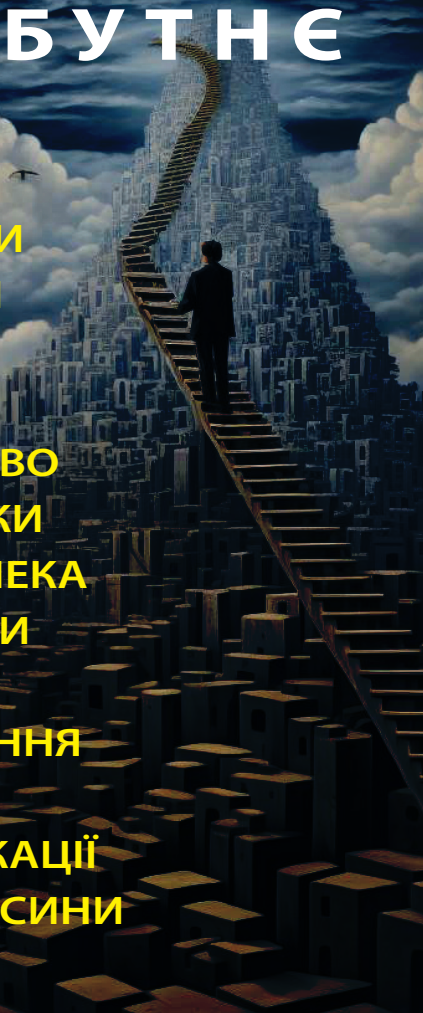
РЕАЛЬНІСТЬ У РЕЖИМІ КРИЗИ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ СТУДІЇ

27 березня 2026 р., м. Харків, Україна

С МАЙБУТНЄ

У
Ч
А
С
Н
І
С
Т
Ь

ІСТОРИЧНІ НАУКИ
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ
ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ
ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ
ЮРИДИЧНІ НАУКИ
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ
МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО
ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА
СОЦІОЛОГІЧНІ НАУКИ
ПОЛІТИЧНІ НАУКИ
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
КУЛЬТУРОЛОГІЯ
СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ
МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР СУЧАСНОЇ ГУМАНІТАРИСТИКИ
ХАРКІВСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПОЛІТОЛОГІВ

РЕАЛЬНІСТЬ У РЕЖИМІ КРИЗИ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ СТУДІЇ

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Харків, 27 березня 2026 р.)

Харків
«Право»
2026

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ МОН України
№ 284 від 16 лютого 2026 р.*

Редакційна колегія:

Кузь О. М., доктор філософських наук, професор (голова);
Герасіна Л. М., докторка соціологічних наук, професорка;
Прудников В. А., кандидат юридичних наук, доцент;
Чернишова Т. О., кандидатка філологічних наук, доцентка;
Шевченко Л. С., докторка економічних наук, професорка

Реальність у режимі кризи: міждисциплінарні студії : матеріали
P31 Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 27 берез.. 2026 р.) / [редкол.:
Кузь О. М. (голова), Герасіна Л. М., Прудников В. А та ін.] ; Аналіт.
центр сучас. гуманітаристики ; Харків. асоц. політологів. – Харків :
Право, 2026. – 120 с. – DOI: <https://doi.org/10.31359/9786178848149>.
ISBN 978-617-8848-14-9

Матеріали конференції містять доповіді, у яких висвітлено між-
дисциплінарні спроби осмислення реальності в режимі кризи, розгля-
нуто проблеми кризового менеджменту крізь призму філософського,
правового, психологічного, філологічного аналізу, кризові аспекти
в управлінні бізнесом під час війни, перспективи розвитку кризової
дипломатії в умовах глобальної трансформації світового порядку, во-
лонтерство в умовах кризового стану соціуму, особливості адаптації
молоді в умовах воєнного стану та кризових ситуацій, життя українсько-
го суспільства в умовах російської агресії.

УДК 001+004+005+070+14+159.9+316+32+33+34+35+37+65+78+82

Відповідальність за достовірність наданих матеріалів несуть автори.

© ГО «Аналітичний центр сучасної
гуманітаристики», 2026

© Харківська асоціація політологів, 2026

© ТОВ «Видавничий дім «Право», 2026

ISBN 978-617-8848-14-9

associate editor. Washington, DC: Foreign Policy Institute, Henry A. Kissinger Center for Global Affairs, Johns Hopkins University SAIS, 2021. x, 343 p. URL: <https://sais.jhu.edu/sites/default/files/NATO2030AndBeyondAccessibleVersion.pdf> (accessed date: 16.03.2026).

5. Countering hybrid threats. *NATO*. January 29, 2026. URL: <https://www.nato.int/en/what-we-do/deterrence-and-defence/countering-hybrid-threats> (accessed date: 16.03.2026).

Науковий керівник: доктор історичних наук, доцент **О. В. Кравченко**

Кузь О. М.,

доктор філософських наук, професор;

Требін М. П.,

доктор філософських наук, професор,

Харківський національний економічний

університет

імені Семена Кузнеця

КИТАЙСЬКИЙ ВЕКТОР: ГЛОБАЛЬНА ЕКСПАНСІЯ ЧЕРЕЗ ІНІЦІАТИВУ «ОДИН ПОЯС – ОДИН ШЛЯХ»

Ініціатива «Один пояс – один шлях» (ОПОШ, Новий шовковий шлях; відомий також як *Belt and Road Initiative – BRI*), запропонована Китаєм у 2013 році, є масштабним економічним проектом, спрямованим на зміцнення торгових зв'язків, розвиток інфраструктури та економічної інтеграції між країнами Євразії, Африки та інших регіонів [1]. Ця ініціатива стала важливим елементом зовнішньої політики Китаю, відбиваючи його прагнення посилення глобального впливу.

Ініціатива «Один пояс – один шлях» складається з двох складових: так званого «Морського Шовкового шляху XXI століття» (МШШ) та «Економічного поясу Шовкового шляху» (ЕПШШ). Ініціатива являє собою новий етап зовнішньої політики Китаю щодо багатьох регіонів Європи, Азії та Африки. До приходу до влади Сі Цзіньпіна Китай в основному вів обережну зовнішню політику і намагався запобігти можливим проблемам чи невизначеності в міжнародному співтоваристві, пов'язаним з його економічним піднесенням (наприклад, політика мирного розвитку та гармонійного суспільства колишнього лідера Китаю Ху Цзіньтао). Зараз КНР висуває нову

концепцію зовнішньої політики, яка ставить амбітні цілі [2]. Умовно виділяються такі ключові маршрути в рамках Економічного поясу Шовкового шляху: Китай – Центральна Азія – Близький Схід, Китай – Південно-Східна Азія та Китай – Казахстан – Росія – Європа. У контексті Морського шовкового шляху можна визначити такі напрямки: Китай – Індійський океан – Європа, Китай – Індійський океан – Африка та Китай – Південно-Східна Азія – південна частина Тихого океану [3].

На думку Сі Цзіньпіна, яку він висловив 7 вересня 2013 р. у виступі «Сприяття дружбі між народами та спільно будувати прекрасне майбутнє» в Університеті Назарбаєва (Астана, Казахстан), сухопутний проєкт допоможе вирішити п'ять основних завдань: 1) посилення регіональної економічної інтеграції; 2) будівництво єдиної трансазійської транспортної інфраструктури; 3) ліквідація інвестиційних та торгових бар'єрів; 4) підвищення ролі національних валют; 5) поглиблення співробітництва у гуманітарній сфері [4].

На початок 2026 року понад 150 країн підписали з Китаєм угоди про співпрацю у рамках цієї програми. Крім того, до ініціативи долучилися понад 30 міжнародних організацій [5]. Під завдання ініціативи було засновано у грудні 2014 р. однойменний інвестиційний фонд (*Silk Road Fund*). Початковий капітал становив 40 млрд доларів США. У жовтні 2023 р. Сі Цзіньпін оголосив про додаткове вливання 80 млрд юанів (приблизно 11 млрд дол. США). Станом на кінець 2025 р. фонд інвестував у понад 70 країн із загальними зобов'язаннями понад 27,58 млрд доларів [6]. Крім того, фінансова архітектура ініціативи містить Азійський банк інфраструктурних інвестицій та державні банки Китаю (CDB та Exim Bank), що є основними кредиторами проєкту. У 2025 році інвестиції досягли рекордних 213,5 млрд доларів, що є найвищим показником з моменту запуску проєкту у 2013 році. Понад 40% усіх вкладень (93,9 млрд доларів) спрямовано в енергетичний сектор, зокрема у видобуток газу та «зелену» енергетику [7]. Прямі інвестиції китайських компаній у 2025 році склали 85,2 млрд доларів, що на 62% більше порівняно з 2024 роком. Вартість нових контрактів на будівництво зросла на 81% і склали 128,4 млрд доларів [8].

Пекін активно розвиває торговельні маршрути з країнами «Глобального Півдня» для зменшення залежності від західних ринків. МШШ – це південна гілка ОПОШ, яка з'єднує китайське узбережжя з Європою через Південно-Східну Азію, Індійський океан та Суецький канал. На 2025–2026 роки у цьому напрямку також відбулися значні зміни. Китай перейшов від про-

стого будівництва портів до створення інтегрованих логістичних хабів. Наприклад, порт Гвадар у Пакистані став повноцінним глибоководним портом, що дає Китаю прямий вихід до Аравійського моря в обхід Малаккської протоки. Завдяки китайським інвестиціям (COSCO) у 2025 році порт Пірей у Греції став головним в'їзним пунктом для китайських товарів у Південну Європу, обійшовши за обсягами багато північних портів. Порти в Джибуті та Ламу (Кенія) тепер працюють як єдина мережа, що контролює морські шляхи вздовж східного узбережжя Африки. У 2025 році Китай представив оновлену концепцію «Зеленого Морського шляху». Це передбачає створення екопортів: інвестиції спрямовуються на електрифікацію причалів та впровадження систем очищення води в портах-партнерах, впроваджуються системи навігації *BeiDou* та 5G-мереж у портах для автоматизації розвантаження контейнерів. Згідно зі звітами директора *Griffith Asia Institute* та засновника *Green Finance & Development Center* Крістофа Недопіла Ванга за 2025 рік, морські проекти отримали близько 22% від загального обсягу інвестицій в ОПОШ. Основний акцент змістився на створення «Блакитних економічних коридорів», які поєднують морську торгівлю з видобутком ресурсів та офшорною вітроенергетикою [8]. Отже, морський шлях – це не просто кораблі, це контроль над критичною інфраструктурою. Якщо сухопутний шлях забезпечує швидкість, то морський – забезпечує масштаб.

До основних причин виникнення ініціативи можна віднести зусилля КНР щодо підтримки економічного зростання за рахунок розвитку прикордонних регіонів, у яких вона може використовувати свої величезні виробничі та будівельні потужності для розвитку інфраструктури, будівництва чи енергетики. У той же час, обробляючи ці території, можна створити нові перспективні ринки, куди буде експортуватиметься китайська продукція [9]. Через зростання витрат на робочу силу у Китаї деякі виробничі потужності можуть бути перенесені в ці країни, повернувши собі конкурентну перевагу завдяки низьким виробничим витратам, одночасно зберігаючи близькість до китайських ринків. Завдяки інфраструктурному об'єднанню цих регіонів будуть зняті логістичні бар'єри. Більш тісне співробітництво може сприяти, по-перше, більш ефективному видобутку корисних копалин та полегшенню транспортування до Китаю, по-друге, більшій інтернаціоналізації юаня та зниженню залежності від долара США. Хоча китайська валюта офіційно набула статусу резервної валюти Міжнародного валютного фонду, фактичне впровадження її в міжнародні розрахунки є питанням довгострокової пер-

спективи. Тим не менш, ОПОШ міг би суттєво сприяти його виконанню [10]. Інші причини містять зміцнення політичних відносин із країнами навколо Шовкового шляху. На думку провідних китайських аналітиків (зокрема експертів Шанхайського інституту міжнародних досліджень), ОПОШ має на меті змінити парадигму, згідно з якою багато держав регіону економічно залежать від Китаю, але в питаннях безпеки звертаються до Сполучених Штатів. Дослідники часто підкреслюють, що ініціатива є адаптивною стратегією, яка дозволяє Китаю просувати свої національні інтереси через «логіку виграшу для обох сторін» (win-win), постійно коригуючи риторику та методи залежно від глобальної кон'юнктури. Таким чином, ОПОШ покликаний зміцнити довіру та розуміння практики Китаю у регіоні [11].

Західні дослідники відзначають кілька важливих цілей ініціативи ОПОШ: 1) перехід із екстенсивної на інтенсивну високотехнологічну модель розвитку, але структурна перебудова моделі розвитку є тривалим процесом; 2) пошук нових внутрішніх та зовнішніх джерел зростання з метою збільшення конкурентоспроможності економічної моделі Китаю; 3) «ребалансування» китайської економіки за рахунок «підтягування» менш розвинутих регіонів; 4) розвиток відносин з «великою периферією», що містить Північно-Східну, Південно-Східну, Південну та Західну Азію, а також Тихоокеанський регіон; 5) створення нових транспортних коридорів, отримання доступу до енергетичних ресурсів та продовольства [12].

За ствердженнями китайських дослідників, ініціатива ОПОШ – це не класична стратегія, а гнучкий план дій, конкретні кроки якого коригуватимуться з часом [13]. Основна мета залишається незмінною – підтримати економічне зростання Китаю та посилити його роль на міжнародній арені, – поступово формується конкретна Стратегія [14]. Ініціатива ОПОШ, яку називають найбільшою зовнішньополітичною дією Китаю з часів Мао Цзедуну, що відображає зміну у зовнішній політиці Китаю, яка зараз переходить від реактивного та пасивного підходу до активного впливу на глобальні політичні процеси. Ці події також пов'язані з внутрішньою динамікою китайської політики, де зовнішня політика обумовлюється внутрішніми потребами, зокрема підтримкою стабільності правлячої Комуністичної партії. Так, професорка міжнародних відносин у Школі глобальних досліджень імені Фредеріка Парді при Бостонському університеті Мін Є стверджує, що ініціатива не була чітко спланована зверху донизу. Це скоріше «парасольковий бренд», де центр лише задає вектор, а реальний зміст гнучко наповнюють бюрократичні та економічні актори залежно від обставин. Вона

описує, як різні провінції Китаю та державні компанії почали змагатися за фінансування під гаслом ОПОШ, щоб вирішити свої локальні економічні проблеми. З її точки зору, проєкт допомагає Компартії Китаю підтримувати економічне зростання всередині країни, що є головною умовою стабільності режиму [15]. Мін Є – одна з провідних дослідниць, яка пояснила світу, що «Один пояс – один шлях» – це не просто наказ Сі Цзіньпіна, а складний процес, у який залучені різні внутрішні сили Китаю.

Проте ОПОШ викликає неоднозначні оцінки у світі. Багато країн, що розвиваються, розглядають її як можливість модернізації інфраструктури та прискорення економічного зростання [16]. Хоча є й низка країн з низьким рівнем доходу, які стикаються з труднощами при поверненні кредитів, що стимулює критику ініціативи як «боргової пастки» [17; 18]. Водночас західні держави, такі як США та ЄС, побоюються, що ініціатива посилює економічну та політичну залежність країн від Китаю, що може призвести до зміни глобального балансу сил [19]. Європейський Союз у 2026 році активно розвиває альтернативну програму «Глобальний шлюз» (*Global Gateway*), спрямовану на мобілізацію 300 млрд євро інвестицій до 2027 року для протидії китайському впливу [20].

Щодо України, то ОПОШ пропонує можливість інтеграції в масштабні інфраструктурні та логістичні проєкти, особливо важливим для України є участь у транспортних коридорах. Вхідження України в ОПОШ дає країні можливість посилити свій геополітичний вплив, зокрема на маршрутах, що пов'язують Європу та Азію. Україна позиціонується як ключовий елемент маршрутів, що дозволяють Пекіну та Брюсселю обходити територію РФ. Це підвищує геополітичну вагу України як «безпечного сухопутного мосту». У 2026–2027 роках участь України в ОПОШ розглядається в синергії з ініціативою ЄС «Шляхи солідарності» (*Solidarity Lanes*). Це дозволяє Україні бути не просто транзитером, а критично важливою ланкою, що забезпечує стійкість логістики між Азією та Європою в умовах нестабільності. Замість простого пропуску потягів, акцент робиться на створенні індустріально-логістичних парків (наприклад, у Львівській, Волинській та Одеській областях). Це дає змогу додавати вартість товарам безпосередньо на території України перед їхнім входом на ринок ЄС. Спільні проєкти в межах ОПОШ тепер містять будівництво залізничних колій європейського стандарту (1435 мм), що є необхідною умовою для безперерйного сполучення з Європою. Участь в ОПОШ передбачає впровадження спільних цифрових платформ для митного оформлення та відстеження вантажів, що критично важливо

для зменшення бюрократичних бар'єрів на шляху до ЄС [21]. Участь в ОПОШ стає частиною стратегії залучення великого капіталу для відновлення зруйнованої інфраструктури – мостів, портів Чорного моря та складських потужностей. У 2025–2026 роках Китай активно інвестує в портову інфраструктуру та елеватори, розглядаючи Україну як ключового гаранта продовольчої безпеки на МПП. Для України МПП має особливе значення через Чорне море. Морська гілка з'єднується з сухопутними маршрутами через Каспійське та Чорне моря. Це дозволяє Україні інтегруватися в маршрут, що йде з Китаю через Центральну Азію та Грузію до портів Одеси та Гданська. Для України це шанс відновити статус «морської держави» через модернізацію портів за підтримки глобальних інвестицій. Вхідження України в ОПОШ у сучасних умовах – це не лише про транзит, а про трансформацію країни в стратегічний логістичний хаб, який поєднує китайські інвестиційні можливості з європейськими стандартами. Це дозволяє Україні стати невід'ємною частиною архітектури глобальної продовольчої та енергетичної безпеки.

Ініціатива «Один пояс – один шлях» є однією з найбільш значущих стратегічних програм XXI століття, яка відображає прагнення Китаю до глобального лідерства та посилення свого впливу на міжнародній арені. Можна припустити, що ініціатива ОПОШ буде відігравати ключову роль у найближчі роки, перетворивши її на довгостроковий проєкт, націлений не на швидкі результати, а на поступову трансформацію позиції Китаю на світовій арені. Втілення цієї ініціативи може розглядатися як стратегічний крок, спрямований на зміцнення китайського впливу у суміжних регіонах, насамперед, через використання економічних механізмів. Цей проєкт є частиною загальної стратегії Китаю, орієнтованої на набуття статусу провідної держави на глобальній арені.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Du M. M. China's «One Belt, One Road» Initiative: Context, Focus, Institutions, and Implications. *The Chinese Journal of Global Governance*. 2016. Vol. 2. P. 30–43. DOI: 10.1163/23525207–12340014
2. One Belt One Road : China's global outreach / editors, Srikanth Kondapalli and Hu Xiaowen. New Delhi: Pentagon Press, 2017. xvi, 438 p.
3. Mapping China's 'One Belt One Road' Initiative / edited by Li Xing. Cham: Palgrave Macmillan, 2019. XI, 298 p.
4. President Xi Jinping Delivers Important Speech and Proposes to Build a Silk Road Economic Belt with Central Asian Countries. *Ministry of Foreign Affairs People's*

Republic of China. September 07, 2013. URL: https://www.fmprc.gov.cn/eng/gjhdq_665435/2675_665437/3180_664322/3182_664326/202406/t20240607_11410011.html (accessed date: 26.03.2026).

5. Countries of the Belt and Road Initiative (BRI). *Green Finance & Development Center*. URL: <https://greenfdc.org/countries-of-the-belt-and-road-initiative-bri/> (accessed date: 26.03.2026).

6. Investment Portfolio. *Silk Road Fund*. URL: [https://www.silkroadfund.com.cn/enweb/tzdt/tzgl/index.html#:~:text=By%20the%20end%20of%20December%202025%2C%20Silk,total%20commitment%20of%20more%20than%20US\\$27.58%20billion](https://www.silkroadfund.com.cn/enweb/tzdt/tzgl/index.html#:~:text=By%20the%20end%20of%20December%202025%2C%20Silk,total%20commitment%20of%20more%20than%20US$27.58%20billion) (accessed date: 26.03.2026).

7. Китай інвестував рекордні \$213,5 млрд у «Один пояс – один шлях»: ставка на енергетику. *borg.expert*. 19.03.2026. URL: <https://borgexpert.com/news/kytaj-investuvav-rekordni-213-5-mlrd-u-odyn-poiash-odyn-shliakh-stavka-na-enerhetyku> (дата звернення: 26.03.2026).

8. Nedopil Wang C. China Belt and Road Initiative (BRI) Investment. *Green Finance & Development Center*. January 18, 2026. URL: <https://greenfdc.org/china-belt-and-road-initiative-bri-investment-report-2025/> (accessed date: 26.03.2026).

9. The belt and road initiative : law, economics, and politics / edited by Julien Chaisse, Jędrzej Gorski. Leiden; Boston: Brill Nijhoff, 2018. xxvi, 760 p.

10. China's one belt one road : initiative, challenges, and prospects / edited by Bal Krishan Sharma & Nivedita Das Kundu. New Delhi: Vij Books India Pvt. Ltd., 2016. xiv, 117 p.

11. Freyermann E. One Belt One Road : Chinese power meets the world. Cambridge, Mass.: Harvard University Asia Center, 2021. xx, 333 p.

12. Curtis S., Klaus I. The belt and road city : geopolitics, urbanization, and China's search for a new international order. New Haven ; London: Yale University Press, 2024. 266 p.

13. China's Belt and Road Initiative is neither a strategy, nor a vision. It is a process. *Belt and Road Advisory*. URL: <https://beltandroad.ventures/beltandroadblog/2018/02/04/chinas-belt-and-road-initiative-is-neither-a-strategy-nor-a-vision-it-is-a-process> (accessed date: 26.03.2026).

14. Rogelja I., Tsimonis K. Belt and Road : the first decade. Newcastle upon Tyne: Agenda Publishing, 2023. x, 173 p.

15. Ye M. The Belt Road and Beyond: State-Mobilized Globalization in China: 1998–2018. Cambridge: Cambridge University Press, 2020. xvi, 252 p.

16. Economic growth and wellbeing: evidence from the Belt and Road Initiative countries / Raufhon Salahodjaev, editor. New York: Nova Science Publishers, 2022. 160 p.

17. Belt and road initiative : alternate development path for Africa / edited by Thokozani Simelane and Lavhelesani Managa. Pretoria: Africa Institute of South Africa, 2018. x, 164 p.

18. The political economy of regionalism, trade, and infrastructure : Southeast Asia and the Belt and Road Initiative in a new era / Edited by Hong Liu, Kong Yam Tan, Guanlie Lim. New Jersey: World Scientific, 2022. xlix, 344 p.

19. The Belt & Road Initiative in the Global Arena : Chinese and European Perspectives / edited by Yu Cheng, Lilei Song, Lihe Huang. Singapore: Palgrave Macmillan, 2018. XXV, 266 p.

20. Israel S., Richter A. Global Gateway: European Parliament calls for reform of Europe's response to the BRI. *Table. Briefings*. March 26, 2026. URL: <https://table.media/en/china/news-en/global-gateway-european-parliament-calls-for-reform-of-europes-response-to-the-bri> (accessed date: 26.03.2026).

21. Ukraine as an Integral Part of Europe's Logistics Infrastructure: The Most Promising Regions for Development. *EKOL*. URL: <https://ekol.com.ua/en/ukraine-as-an-integral-part-of-europes-logistics-infrastructure-the-most-promising-regions-for-development/> (accessed date: 26.03.2026).

Михайлова А. Є.,
здобувачка вищої освіти
другого (магістерського) рівня, курс ІМ,
спеціальність СЗ, ННІ міжнародних
відносин,
Харківський національний економічний
університет ім. С. Кузнеця

РЕНЕСАНС ПОЛІТИЧНОГО РЕАЛІЗМУ ЯК ВІДПОВІДЬ НА СИСТЕМНИЙ КРАХ ЛІБЕРАЛЬНОГО МІЖНАРОДНОГО ПОРЯДКУ

Повоєнний ліберальний світовий порядок під егідою Сполучених Штатів, який досяг глобального домінування після 1991 року, наразі перебуває у стані незворотного системного розпаду. Незважаючи на те, що західний істеблішмент вважає цю модель основою загального миру та процвітання, фундаментальний зсув у балансі сил робить його крах неминучим. Глибока криза сучасної архітектури безпеки є логічним наслідком притаманних деструктивних факторів, що були закладені в основу порядку з моменту його інституціоналізації [1].

Взаємодія кількох великих держав у міжнародній системі неминуче визначає їхню поведінку в рамках логіки політичного реалізму, де першочерговим завданням є підтримка балансу сил. В умовах біполярності або багатополарності постійний ризик зовнішньої агресії змушує акторів ставити власне виживання на перше місце, ніж інші цілі. Відповідно, ліберальні держави схильні інструменталізувати ідеологічний дискурс для легітиміза-

ЗМІСТ

Секція: Економічні науки

Живко З. Б., Остапенко О. М., Шегинська А. І.

Кризові аспекти в управлінні бізнесом під час війни.....3

Клецик В. І.

Конкурентоспроможність сільськогосподарських підприємств
в умовах російсько-української війни8

Шевченко Л. С.

Фірма в інноваційній реальності: пошук конкурентних переваг 11

Секція: Психологічні науки

Белєцька А. Є.

Особливості адаптації молоді в умовах воєнного стану та кризових
ситуацій: психологічні аспекти.....16

Голуб А. Ю.

Інтернет-залежність та її взаємозв'язок із рівнем тривожності
особистості.19

Секція: Філософські науки

Куцепал С. В.

Волонтерство в умовах кризового стану соціуму22

Палагута В. І.

Феномен модальної влади в біополітиці М. Фуко24

Секція: Історичні науки

Крупчинський А. І.

Єврейське питання у публіцистиці Степана Фенцика.....33

Секція: Юридичні науки

Зінченко О. В.

Політико-правовий профіль Афганістану.37

Кононенко М. О.

Установчі (статутні) акти як міжнародно-правова основа
врегулювання спорів, сторонами яких є міжнародні організації39

Удовенко Ю. О.

Протидія земельному рейдерству: правові виклики45

Секція: Філологічні науки

Баран Д. А.

Лінгвістичні особливості медіамемів як нового жанру медіатексту
(на матеріалі англomовних онлайн-ресурсів).....49

Чернишова Т. О., Ящук А. Р.

Жанр воєнно-політичної промови в сучасній
українській риторичі.....53

Чоловська О. О.

Вербальні та невербальні стратегії конструювання
власного «Я» у текстах автобіографії.....59

Секція: Державне управління

Чурсінов О. А.

Особливості мотивації державних службовців України в умовах
воєнного стану.63

Секція: Національна безпека

Романюк А. А.

Соціально-безпекові аспекти цивільно-військового
співробітництва під час воєнного стану.....66

Секція: Мистецтвознавство

Зінченко В. О.

«Фіти знаменного розспіву» Б. Карастоянова: специфіка
систематизації фіт.....67

Секція: Соціальні комунікації

Павлюх М. В.

Польський жіночий літографічний часопис Львова «Legunka»
(«Легунка»)69

Секція: Міжнародні відносини

Коротков Д. С.

Глобальні трансформації та еволюція міжнародного порядку:
погляд теорій міжнародних відносин.....74

Кравченко А. О.

Трансформація політики НАТО у XXI столітті: від стримування
до партнерства в умовах глобальної багатополярності.....78

Кузь О. М., Требін М. П.	
Китайський вектор: глобальна експансія через ініціативу «Один пояс – один шлях».....	82
Михайлова А. Є.	
Ренесанс політичного реалізму як відповідь на системний крах ліберального міжнародного порядку.....	89
Моїсеєнко П. О.	
Революція Гідності та її геополітичні наслідки	93
Предибайло П. В.	
Аналіз праворадикальних наративів у соціальній мережі X: приклад Великої Британії.....	96
Теслюк К. Ю.	
Особливості діяльності міжнародних неурядових організацій в Україні в умовах війни.....	101
Тихомирова Є. Б.	
Crisis diplomacy: визначення, засоби та перспективи розвитку.....	104
Хромов В. О.	
Вплив глобальних медіа на розвиток сучасної системи міжнародних відносин.....	108
Шихаміров М. Н.	
Геополітична еволюція Сполучених Штатів: від доктрини Монро до концепції «лідера вільного світу».....	113

Наукове видання

РЕАЛЬНІСТЬ У РЕЖИМІ КРИЗИ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ СТУДІЇ

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Харків, 27 березня 2026 р.)

Редактор *Т. О. Чернишова*

Підписано до друку 31.03.2026. Формат 60×84/16.
Ум. друк. арк. 6,9. Обл.-вид. арк. 6. Тираж 100 пр. Зам. № 635

ТОВ «Видавничий дім «Право»,
вул. Харківських Дивізій, 11/2, м. Харків, Україна
Для кореспонденції: а/с 822, м. Харків, 61023, Україна
Тел.: (050) 409-08-69, (067) 574-81-20, (063) 254-50-84
Вебсайт: <https://pravo-izdat.com.ua>
E-mail для замовників послуг: verstka@pravo-izdat.com.ua
E-mail для покупців: sales@pravo-izdat.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 8024 від 05.12.2023

Виготовлено ТОВ «Промарт»,
вул. Весніна, 12, м. Харків, 61023, Україна
Тел. (057) 717-25-44
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 5748 від 06.11.2017